

November 2017

Fy ett sån` t rysligt väder. Min gamla tankebacke (Kommunalvägen) föder ingen annan tanke idag, än att jag fort som attan vill komma in i värmen i Klockargården. Med paraplyet som en sköld framför mej för att undvika regnet och blåsten, så finns det inte en chans att se hur långt jag har kommit i backen. Men när trottoaren svänger då svänger jag också, vänster, vänster och pust, pust, nu är jag inne.

Glad att jag äntligen är inne i värmen, så kommer jag oundvikligen att tänka på alla som på sista tiden har kommit ut i kylan. Ja, alla som inte kan föra sig, som inte kan visa sin omgivning respekt och som i makt av sitt ämbete osv... Som tror att det är fritt fram att bära sig åt bara för att man har skaffat sig ett namn. Att man tror sig leva i skyddad verkstad, att man tror sig vara oantastlig. En och annan kvinna, annars är ju merparten män. Män som med sitt uppförande även generar andra normala hyggliga män. Det är ju så lätt när denna typ av rörelse kommer igång, att rent kategoriskt ge alla män en släng av slev. # Metoo-rörelsen är förstås det jag syftar på. Nu har ju snart alla former att institutioner, idrottsrörelser och yrken kommit med avslöjanden från de egna leden. Kan ju inte låta bli att leka med tanken om PRO skulle komma med i sammanhanget med en egen #. Hur skulle det se ut? Jo, det blir # Protoo.

Någon kunde ju få det till att man försöker få stopp på en gammal kuse. Men det är kanske så man ska se det. Detta beteende är väl som en gammal kuse som går i sina invanda spår, svår att få hejd på. Någon måste ju rycka i tömmen och kanske säga just Protoo, så att "kusen" förövaren ändrar kurs och istället säger metoo till en bättre uppförandekod i alla sammanhang.

Men med en obänderlig tro på det goda, så vill jag ändå tro att vi inte behöver bekymra oss. **Bekymmersamt** blev dessvärre när vi ordnade vår trivselkväll för nya medlemmar för några veckor sedan. Vår ordförande Kent drabbades då av ett kraftigt blodtrycksfall och fick uppsöka sjukhuset per ambulans. Men som tur är så står han här igen som en pigg och rask yngling. Hur länge det nu varar. Doktorn sa nämligen att en orsak till det inträffade var uttorkning, men även att en liten whiskey på sängkanten kunde vara bra för blodomloppet. Problemet är ju nu att han anser sig behöva gå upp och sen gå och lägga sig upp till fyra gånger per natt. Dels för att förhindra uttorkning och dels för att inte riskera att missa den av doktorn rekommenderade sängfösaren.

Idag är det Budgetmöte. *Klingar inte så kul* kanske. Men med tanke på att vår ambition är att det faktiskt *ska klinga kul* eller åtminstone bra på våra medlemsträffar så behöver vi lägga till några kronor på underhållningen. Utan underhållningen är vi övertygade om att antalet besökare till medlemsträffarna skulle sjunka betydligt. Fast ändå, föreningen är ju stabil och det har vi sett till att den ska förbli med dagens lilla, lilla (10:-) höjning av medlemsavgiften.

En annan uppskattad ingrediens på medlemsträffarna är ju lotteriet. Men vår tappra sygrupp som har varit så otroligt flitiga med att tillverka fina alster för utlottning under en herrans massa år, känner nu med rätta att dom har gjort sitt. Dom har verkligen varit en bidragande orsak till att föreningen har en så god ekonomi. Men detta till trots så kommer lotteriet inte att upphöra, men det kommer att ha ett litet annat innehåll. Därför skickade Kent ut en vädjan. Om någon skulle ha en etsning av Zorn hemma på vinden så mottages den tacksamt som ett attraktivt objekt att lotta ut. Dock undanber vi oss sådant som t. ex 1988 års julklapp, bakmaskinen. Bakmaskinen tillsammans med pastamaskinen är enligt en undersökning, de vanligast förekommande föremålen som kommer **ouppackade** till landets second handbutiker

Kents *andra* vädjan är att medlemmarna i allra möjligaste mån betalar inträdesbiljetten med en papperstjuga. Underförstått så betyder det ju att vi absolut inte kommer att höja inträdesavgiften, den kommer även fortsättningsvis att vara på denna mycket humana nivå.

Men ingen, varken banker eller affärer vill ta emot eller växla in, när man kommer med större mängder av mynt. Tänk er tjugo kronor i mynt från ibland drygt hundra medlemmar gör ju enkelt räknat 2000:- att kånka iväg med till... ja, till vem? Joakim von Anka kanske.

Men lördagen den 2 november då kan ni lämna börsen hemma, för då **bjuder** vi på Adventskaffe i föreningslokalen mellan 11:00 – 15:00. Och som vanligt så kommer du när du vill och går när du har lust.

Och **den** sparade tjugan kan ju duga som delbetalning av snapsen, som en och annan kanske vill unna sig till sillen när de ska inmundiga sig Sågbäcksgymnasiets alldeles enastående julbord.

Annars går väl terminen mot sitt slut. Men kvar finns ändå en möjlighet att den 4 december mellan 13:00-17:00, få lyssna till en alldeles utomordentligt intressant föreläsare i **Växthus 1**. Då kommer **Stefan Einhorn** och föreläser under rubriken, **Den gode ledaren**.

Innan dagens underhållare fick inta scenen så passade Kent på att ge en liten försmak av vårens programutbud. Visserligen är inte riktigt allt på plats ännu i programbladet, men vi är i nuläget mycket nöjda med vad vi har åstadkommit i val av underhållare till vårens medlemsträffar.

Vi hade ju varit mycket nöjda, om vår i programbladet utlovade underhållare Åsa Bergh, inte drabbats av en åkomma som fordrade en operation. Men så ser ju tillvaron ut mellan varven. Istället fick vi göra en ”*brandkårsutryckning*” som man säger och snabbt hitta något annat med kort varsel. Ove Engström slet sig loss och förbarmade sig över oss. Ove har ju varit hos oss tidigare så vi var medvetna om att han äger en rejäl skattkista med visor att ösa ur. Han har ju dessutom träffat en hel del av våra mest kända trubadurer. Så programmet fick helt enkelt heta, **Visdiktare jag har mött**. Hela baletten var med, om uttrycket tillåts, Nils Ferlin, Dan Andersson, Bo Setterlind, Gunnar Thuresson, Carl-Anton m fl...

Det var bara ett år sen Ove var här sist. Då var nog antalet åhörare betydligt fler än dagens 75. Vädret inspirerade väl inte till att promenera hit idag kan man tänka. Men alla vi som hade stretat oss hit, fick vårt efterlängtade kaffe med dopp. Innan lottdragningen satte igång så passade Kent på att tacka sygruppen alldeles extra med berömmande ord för deras enorma insatser under åren som varit.

Nu är även detta år snart till ända. Ett mycket händelserikt år om man fäster blicken ut i världen. En inkompetent barnunge till president i USA och en galen despot i Nordkorea, en fredspristagare i Burma som inte står upp för sitt lands folk. Religiös fanatism och vanvettig galenskap har gjort staden Raqqa till en grushög. Terrordåd, naturkatastrofer och en enorm folkvandring från krigsdrabbade länder.

Detta hindrar trots allt inte oss ”kaffetanter” att glädjas åt den lilla disk som våra medlemmar åstadkom denna sista träff för året. Vi **vet**, att till våren kommer vi att få diska i vårt anletes svett. Det är inget vi har läst i stjärnorna. Det har vi läst i nästa programblad. Vi kan inte göra något åt **vansinnet** ute i världen. Men vi ska göra allt för att vi ska ha det **vansinnigt** trevligt på våra medlemsträffar även 2018.